

[Hagen Hagensen]

Jeg bad om denne korte bemærkning, for hr. Bernhard Baunsgaard kom til at nævne mig og mit indlæg, men jeg vil gerne sige i den forbindelse – jeg tror, det kan være med hr. Bernhard Baunsgaards egne ord – at så let slipper man nu ikke fra dette, for hvad er det, der står?

Det, vi skrev i betænkningen i december 1985, var, at »ændringsforslag nr. 6 og 14« – det er de to, det drejer sig om, hvor vi forlænger det et år – »går ud på at opretholde kursgevinstbeskatningen for et lille antal skatteydere i perioden indtil udgangen af indkomståret 1986. Det drejer sig om de skatteydere, der hidtil har være omfattet af ligningslovens § 4 og statsskattelovens spekulationsbestemmelse. Forligspartierne er enedes om denne ændring for at overvåge udviklingen og om fornødent at justere reglerne om beskatning af kursgevinster hos næringskattepligtige.«

På den baggrund må jeg spørge hr. Bernhard Baunsgaard, der har taget del i mange drøftelser i årets løb hos skatteministeren sammen med de repræsentanter for Socialdemokratiet, der har været med til at drøfte denne skattereform og følge den op, hvad det er, der bliver talt om, og om de ikke har talt om noget af den art. Vi har i dag hørt ministeren sige, at han har fulgt det op, og at der intet behov er for det. Jamen har de andre overhovedet ikke spurgt til det førend for en uge siden? Er det det, vi skal tage stilling til, at det skal bebrejdes ministeren, at der ikke er gjort noget? Der er vel dem, der har siddet derovre og drøftet tingene til stadighed, der lige så godt som ministeren og måske endda bedre ved, når de som hr. Lykkeitoft siger: vi er kommet med eksempler på det, men man er bare ikke vendt tilbage til dem.

Derfor må jeg for mit vedkommende have lov til at sige, at der ikke er nogen grund til at komme og bede om forlængelse af ordningen. Det er ikke ministeren, der har forsømt noget; det er nok de herrer, der har gjort det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vil den konservative ordfører virkelig til at indføre noget helt nyt i Folketinget, nemlig at det ikke er regeringen og ministeren, der overvåger, om de aftaler, man træffer

her, faktisk kan administreres? Er det virkelig sådan, at det er de enkelte folketingsmedlemmer, der skal til at følge det og ikke ministeren? Det er jo det, den konservative ordfører nu vil have indført. Så bliver det umuligt at slutte aftaler med regeringen for fremtiden. Når vi slutter en aftale med regeringen, må vi have lov til at gå ud fra, at det er ministeren, der på alles vegne sørger for overvågningen og giver os besked, hvad enten der er noget, der skal rettes, eller ikke noget, der skal rettes. Det må være en forudsætning.

(Kort bemærkning).

Lykkeitoft (S):

Når den konservative ordfører uden at have deltaget i de pågældende forhandlinger føler sig i stand til at vurdere, hvem der har forsømt hvad, må jeg måske have lov til som en af dem, der har deltaget i forhandlingerne, dog at gøre opmærksom på én ting: jeg tror, det var i april eller i maj måned, at vi fra socialdemokratisk side under forhandlingerne gjorde meget omhyggeligt opmærksom på eksempler på specielt transaktioner i forhold til udlandet, og da vi oven i købet fra Skatteministeriets side fik en grad af accept på, at der her var et problem, så måtte vi naturligvis gå ud fra, at der blev arbejdet med den sag og taget de fornødne initiativer i tide, også så tidligt, at der ikke kunne opstå alt for mange problemer om såkaldt tilbagevirkende kraft. Der har overhovedet ikke – det vil jeg også gerne sige til hr. Hagen Hagensen – været nogen som helst tvivl om, hvad dette her handlede om. Formuleringen i betænkningen, som hr. Hagen Hagensen læste op, om de næringskattepligtige var, at man gik ud fra, at der kunne være behov for en justering af kredsen af næringskattepligtige, altså at fastholde nogle af dem, vi i dag betragter som spekulanter, under de regler, der i øvrigt gælder for næringskattepligtige. Om det skal have en anden teknisk udformning, skal jeg ikke kunne sige, men der kan ikke for dem, der har deltaget i drøftelserne, være nogen som helst tvivl om, hvad sagens substans har været, og der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at Socialdemokratiet på et meget tidligt tidspunkt har understreget, at vi mente, vi havde konkrete eksempler, og at vi mente, de skulle rettes.